

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

D ante R

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Domina facit in dō plurali & abltō dominabz: vt tradit Proby. Hiero. in episto. i. ad Demitria: dē circa finē. Incedentibz dominabz: ancilla virgo pcedat ornatio. Curtius tñ dominis p dominabus dixit: & sic dicendū esse tradit Laurē. **Dominor.** naris. inter cōmunia verba a Priscia. cōnumerat: vñ & Nigidii refert dixisse: Omne pecus indomitū habet quiddā in se ferū: sed tñ ea natura ē: vt cicurari & dominari possit. Cōstruit autē dominor cū dō gō: & mediante in prapositione cū accō & abltō. Virgi. Et victis dominabit Argis. Hiero. in Ecclesiasti. ca. xvij. Posuit timorē illius sup omnē carnē: & dominatus est bestiaz & uolatiliū. Ouid. lib. meta. i. Et q̄ dominari in cetera posset Narus homo. Vir. ænei. ij. Incensa Danaī dominant in vrbe. **Domuncula.** Require in dictione Domus. **Domus** secūda & q̄rta declina. declinari pōt: antiqui tñ domus hui⁹ domus hui⁹ domū declinare solebant: testibus Nigidio Gel. lib. iij. no. atticariū. Vnde Varro in Fanpheminippo ait. Prexit in interiores partes domus. & format per diminutionē domuncula. Vgu. dicit: q̄ diminutue etiā facit domicula. Hoc doma hui⁹ domatis græcū vocabulū est: sic & domus: testē Varr. de lingua latina: & p tecto seu domo ipsa ponitur. Hic Dumus spina vocat: inde fit dumetū: quod Vgu. etiā dumicetum appellat. Sta. lib. thæbaidos. i. Phœbe parens sente Lycia pataræa niuosis Exercent dumeta iugis. **Donec** & donecū in vno feto dici pōt: teste Pri. Vnde & Plau. ait in captiuis. Asculatus sciens ego me amitti donecum ille huc redierit. **Donecum.** Require in dictione Donec. **Dorcia.** Require in dictione Dorcium. **Dorcium** & dorcia propriū mulieris nomē: declinari pōt: nec a δὲρκα & deducitur: vt Vgu. somniauit: sed a δὲρσος: quasi dulce & amabile donum dicatur. **Dora.** Require in dictione Dorus. **Dori.** Ibidem. **Doris.** Ibidem. **Dorius.** Ibidem. **Dorso.** Require in dicti. **Dorsum.** **Dorsuo.** Ibidem. **Dorsum** neutro gene. & hic dorsus hui⁹ dorsus declinari potest: testibz Capro & Probo: & nō tñ animantiū: sed etiā aquarū: teste Marcel. dorsum dicitur: vnde Virg. ænei. i. inquit. Dorsus immane mari summo. Dictū est autē dorsum: q̄ ea pars corporis deuexa sit deorsum: auctore Pompe. neq̄ a duro duras descēdit: vt Vgu. somniauit. Ab eo qd̄ est dorsum fit dorso. las. verbū. A Dorsus autē fit dorsuo dorsuas. Plautus in aulularia. Tū macerio congrū: muranā ex dorsua q̄tū potes. i. p̄fringe: vt dorso exime. **Dorsus.** Require in dictione Dorsum.

Dorus Neptuni filius fuit: teste Ser. Doris cum i latino fuit Oceani & Thethios filia: teste Hesiodo in Theogonia. & a nonnullis interpretat̄ amaritudo: quæ Nereū: hoc est mare semp̄ cōsequit̄. Q̄zobrē nōnunq̄ a poetis Doris ipsa p mari ponit: vt est apud Vir. in Gallo dicentem Doris amara suam nō intermisceat vndā. Dora vrbs est Phœnices: teste Prole. Dory cum y græco nomē est vrbs ponticæ: neu. quidē ge. De q̄ Priscia. Dorius fluui⁹ est Indiæ: teste Pio.

D ante R

Draca. Req̄. in dic. **Draco.** **Dracæna.** Ibidem. **Drachma** cū ch aspirato scribit̄: nō aut cū c exili hac videlicet scriptura drachma: vt Vgu. scribi p̄cipit: genus est ponderis. Drachmon eadē scriptura fuit: teste Iulio Polluce: Atheniensū numisma. Hoc dragma hui⁹ dragmatis cū g: id apud græcos dicitur: qui apud nos manipulus. Hoc drama hui⁹ dramatis cum m immediate post a scribit̄: nō autē dragma cū g: vt scribi p̄cipit Vgu. Hiero. in Cantica. Drama etiā dicit̄ vt in scænis agi fabula solet: vbi diuersæ p̄sonæ introducuntur: & alijs accedentibz: alijs etiā discedentibz: a diuersis & ad diuersos textus narrationis expletur. Dona. in prologo super Terentiū. Protasis primus actus est: initiumq̄ dramatis. Vnde & canit ecclesia. Anteriorū hui⁹ virginis frequentate nobis dulcia cantica dramatis. Inde dramaticus stylus: testibz Diomedē & Seruſo: is dicitur qui mixtus nō est: vbi poeta nūq̄ loquit̄: vt sunt comedie & tragedie. Probus super Bucco. Dramaticus stylus est: in quo personæ immodo loquunt̄: dihegmatic⁹ in quo solus poeta: mixtus vbi p̄miscue & poeta & persona.

Drachmon. Requi. in dicti. **Drachma.**

Draco cum c exili cōis generis ē: & si foemininū draca habeat: & dracæna cū æ diphthong. in media syllaba. Dictus est autē draco a δὲρκα & εἶν quod est videre: nam clarissimā oculorū aciem habere perhibet̄. Draconē item appellat Plin⁹ lib. xvij. natura. histo. ex tortuositate similitudine palmitē: vt ait: emeritum pluribusq̄ induratum annis.

Dragma. Req̄. in dic. **Drachma** **Drama.** Ibidem

D ante V

Dubito. Require in dictione Dubo. **Dubo** dubas veteres (teste Festo) protulerunt: a quo fit: quo nūc vtimur verbū dubito. itas. **Ducatus** hui⁹ ducatus regio ducis vñ dignitas apud vulgus dicitur: ducatus hui⁹ ducatu reus nummus ducalis vocatur. **Ducissa.** Require in dictione Dux. **Duco** ducis tertiæ coniuga. primā producit syl. & apud Marcellū plures detinet significatiōes: hoc in loco nihilominus annotandas. **Ducere**